

[Finansministeren.]

Aktionærerne har ikke betalt nogen Indkomstskat af disse Reserver; de er ikke i skattemæssig Forstand at betragte som Aktionærernes paa samme Maade som de til dem udbetalte Kapitaler eller som de Friaktier, de har faaet gennem Selskabets Opsparinger, og som de har betalt Indkomstskat af. Nogen absolut Ligestilling mellem de to Kapitaler paa dette Omraade kan man derfor ikke sige der er.

Men, som sagt, dette Spørgsmaal er til syvende og sidst et Fordelingsspørgsmaal: om man skal lægge Skattetrykket paa den ene eller den anden Maade, og her har jeg altsaa ment, at den Fremgangsmaade, der er foreslaaet, er den rigtige. Regelen virker jo meget stærkt for de Selskaber, der foretager store Henlæggelser, og den virker paa samtlige Beløb, der holdes tilbage i Selskaber, ikke — som den Regel, der gælder for den almindelige Selskabsskat — alene paa den Del, der henlægges til ganske særlige Fonds.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen gjorde nogle Bemærkninger om den Stramning af Beskatningen, som er foreslaaet med Hensyn til Familieaktieselskaber o. lign., og mente, at det set ud fra Lovforslagets Grundsyn egentlig ikke var rigtigt her at foretage en Stramning, idet disse Selskaber i Almindelighed foretager særlig betydelige Henlæggelser. Ja, det er rigtigt, og det er netop dette Forhold, jeg har haft for Øje ved denne Bestemmelse, idet der i disse Aktieselskaber ganske simpelt mangler den naturlige Regulator af Forholdet mellem Udbytte og Henlæggelser, som der er i almindelige Selskaber. Jeg kunde nævne det ærede Medlem mange Eksempler paa, at Aktionærer i disse Selskaber simpelt hen har undladt at udbetale sig Udbytte eller har udbetalt et Udbytte, der stod i et fuldkommen urimeligt Forhold til, hvad disse Selskaber indtjener, idet vedkommende Mand eller Familiereks ikke har haft Brug for disse Penge, og det saa har været meget billigere for dem at undlade denne Betaling. Det er med andre Ord rene Skattemanipulationer, der her foretages og kan foretages netop i Kraft af, at det er Familieaktieselskaber. Hvis de paagældende Selskaber betaler et nogenlunde rimeligt Udbytte, kommer de ind under den Beskatning, som dette Lovforslag normalt tager Sigte paa, og naturligvis er dette Skatteforslag ikke beregnet paa, at man i alle Selskaber af Hensyn til Henlæggelsesbestemmelserne skulde udbetale særlig lave Udbytter. Men hvis de

følger den naturlige Fremgangsmaade og betaler et naturligt Udbytte, vil Bestemmelsen ikke faa nogen Betydning; den tager Sigte paa de særlige Forhold, der kan forekomme i saadanne Selskaber, idet det ikke er rimeligt, at disse mange Gange personlige Foretagender ved at benytte Aktieselskabsformen skal kunne opnaa en anden Behandling end andre Virksomheder.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger vedrørende Brugsforeningsskatten, herunder navnlig til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som mente, at den foreslaaede Ordning blandt anstændige Mennesker ikke vilde blive opfattet som noget rimeligt Skattegrundlag. For at Velanstændigheden ikke skulde tage Skade, udbad det ærede Medlem sig 2—3 Maaneder til at udarbejde et nyt og bedre Forslag, og jeg forstaa, at det altsaa er det ærede Medlems Mening, at Brugsforeningsskatten skal udgaa af den overordentlige Beskatning i denne Omgang. For det er ganske simpelt Konsekvensen; hvad der her er foreslaaet, maa, hvis det bliver vedtaget, gennemføres ved den kommende Ligning om 2—3 Maaneder, og saa kan man naturligvis ikke begynde at ligne Brugsforeningsskat paa et helt nyt Grundlag, som det ærede Medlem maatte finde Anledning til at foreslaa. Hvis det ærede Medlem nu skal have saa god Tid og altsaa vil dybere ind i disse Problemer, vil jeg anbefale det ærede Medlem at tænke noget nærmere over, hvad Skattegrundlaget bør være for Brugsforeninger, og hvilken Lighed og hvilken Forskel der er mellem dette Skattegrundlag og Skattegrundlaget for andre økonomiske Virksomheder. Navnlig vil jeg anbefale det ærede Medlem at læse et Foredrag, som en af hans kendte og sikkert af ham skattede Partifæller, det ærede Medlem af Borgerrepræsentationen, Overretssagfører Dr. Pio, har holdt i Nationaløkonomisk Forening, da de nugældende personlige Skattelove i sin Tid, i 1903, blev gennemført. I dette Foredrag gik Dr. Pio med megen Lidenskab ind for en skatte-teoretisk Paavisning af, at der overhovedet intet Grundlag var for at underkaste lukkede Brugsforeninger og paa lignende Maade arbejdende kooperative Foreninger Beskatning. Med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg citere en enkelt Passus . . .

Formanden: Maa jeg ikke henstille til Ministeren at nøjes med at nævne Sidetallet for det paagældende Stykke i det Skrift, der her er Tale om. Der er kun 4 Minutter tilbage af Taletiden — Ministeren kan saa selv gøre Regnestykket.